

В ОБКОМІ ЛКСМУ

ПРО ІНІЦІАТИВУ МОЛОДИХ КОМБАЙНЕРІВ

Бюро обласного комітету ЛКСМУ схвалило ініціативу, висловлену в листі молодих комбайнерів Кіровоградщини Володимира Скорохода, Дмитра Шульги, Віктора Фіщенко, Леоніда Савченка, Станіслава Башка і Григорія Назаренка («Молодий комунар» за 10 липня ц. р.).

Обком комсомолу зобов'язує міські і районні комітети ЛКСМУ, первинні комсомольські організації якнайшвидше залучати молодь до збирання врожаю першого року дев'ятої п'ятирічки, пропагувати і розповсюджувати передовий досвід, підтримувати численні добрі починання молодих трудівників сільськогосподарства.

Постанова бюро обкому комсомолу зобов'язує популяризувати імена молодих механізаторів і всіх, хто відзначається ударною працею в період цього річних жнив.

МОЛОДИЙ КОМБІНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

№ 83 (1407)

ВІВТОРОК

13

ЛИПНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

9 П'ЯТИРІЧКА РІК ПЕРШИЙ ЕКЗАМЕНУЄ ЖИВІВНА НИВА

Комбайнер колгоспу «Зоря комунізму» Бобривецького району Юхим КУБАЯ відвантажує зерно нового врожаю в автомашину шофера Григорія ОЛЕЩЕНКА. Фото В. КОВПАКА.

ІДЕ ЗЕРНО НОВОГО ВРОЖАЮ

УСТИНІВКА. Широкою розмаху набирають живіві роботи в колгоспі імені Карла Маркса. Від комбайнів на тіє уже надійшло понад 700 центнерів зерна. Тут його очищують, готують до відправки в державні засіки.

Перші навантаження за продане державі зерно нового врожаю одержали водії цього господарства Іван Міщенко та Василь Шевченко. Вони доставили на приймальний пункт 70 центнерів добірного зерна озимої пшениці.

Вісім лафетних жакон і дев'ять комбайнів збирають хліб у колгоспі імені Петровського. Лідером у соціалістичному змаганні став комбайнер Микола Литвинов. За день прямили комбайнуванням він зібрав 9 гектарів пшениці і на-

молотив 250 центнерів зерна. Секретар парторганізації господарства М. Васильченко прикріпив до комбайна М. Литвинова червоний прапорець.

52 центнери пшениці сорту «Безостя-1» на хлібоприймальний пункт надійшли з колгоспу «Більшовик». Його доставили шофери Іван Мироненко і Анатолій Нечиг.

ОЛЕКСАНДРІЯ. Рахунок перших жнив дев'ятої п'ятирічки в колгоспі імені Кірова відкрили механізатори Володимир Ковалечко та Іван Дзюченко. Вони почали косовицю гороху. Налоготові стоять ще 7 збиральних агрегатів, які включаються в косовицю озимої пшениці. Хлібороби прагнуть упередитися із збиранням врожаю за 10 — 12 робочих днів.

СВІТЛОВДСЬК. На ланках району йде масове збирання гороху. Відмінно організовано роботу в колгоспах імені Котовського, імені Чапаєва, імені Леніна, імені XXI з'їзду КПРС.

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬК. Прийшли жнива і в північні райони Кіровоградщини. Одним з перших серед механізаторів району на косовицю гороху вивів свій агрегат комбайнер колгоспу імені Леніна Кузьма Захарович Мацюк. Слідом за ним вивели в загінки свій комбайн комбайнер Іван Степанович Кичищенко та його помічник комсомолець Гаврило Арделян.

Перші десяткі гектарів гороху поклали у валки механізатори колгоспів імені Калініна, «Україна» та інших господарств.

- ЕЛЕВАТОРИ ПОВНІЯТЬСЯ ЗЕРНОМ
- ЖИВІВЮТЬ МОЛОДІЖНІ АГРЕГАТИ
- КУЛЬТАРМІЙЦІ ПРЯМУЮТЬ В ПОЛЕ

СЛОВО ЗА МОЛОДІЖНИМИ

Роки минулої п'ятирічки говорять про високу культуру землеробства, хліборобську майстерність не лише окремих бригад, а всього Маловісиківського району. Понад план продано державі 134174 центнери добірного зерна. Сказали своє слово і молоді хлібороби.

Ось і цього року у районі створено 20 комсомольсько-молодіжних колективів. Ползівина жінців мають уже досвід роботи, дехто — лише перший рік живуватиме. Леонід Ралько з колгоспу «Росія» минулого року зібрав колосів на площі 204 гектари і видав з бункера 6290 центнерів зерна. Вище зобов'язання у комсомольців цього року — скосяти зернові на площі 220 гектарів і намолотити 8500 центнерів хліба.

Якщо у Леоніда є певний досвід, то Олександр Гудзенко із своєю напарницею Ніною Григорівною живуватимуть вперше. Але вони не збираються складати зброю без бою. Намітили собі рубіж — скосяти хліба на площі 150 гектарів і намолотити не менше 4800 центнерів зерна. До їхнього агрегату в колгоспі імені 17-ї партконференції закріплена автомашинна комсомольців Ана-

толія. Малою і групом-сорга першої рілляної бригади Людї Солдатенко.

Бюро райкому ЛКСМУ затвердило районний штаб «Жнива-71» по організації соціалістичного змагання на збиранні хліба. Через кожні два дні комітети первинних комсомольських організацій вручатимуть перехідний Червоний вимпел кращим молодим комбайнерам і екіпажам водіїв, які транспортуватимуть зерно. Райком комсомолу щотижня нагороджуватиме жививаря району перехідним мандатом «Кращому жінцю».

Нещодавно у райкомі комсомолу проведена нарада начальників штабів «Комсомольського прожектора» первинних організацій. Пости молодих дозорців діятимуть в полях біля агрегатів, на токах. Особлива увага приділена збереженню хліба. Адже інтенсивні дощі спричинили вилягання колосів.

Всі господарства району приступили до косовиці гороху та ячменю. Черга в загінках озимої пшениці — за молодіжними агрегатами. Лишилось на ділі показати своє вміння молодим, добрим ужинок завершити жнива.

В. ПОЛІЩУК,
зав. організаційним відділом Маловісиківського РК ЛКСМУ.

АБИ ЛИВСЯ ХЛІБ...

Цьогорічне літо виявилось важким для жнив. Вже майже два тижні — дощі. І тому голова колгоспу «Пам'ять Леніна» Василь Архипович Сиваченко розвів руками: «Нічого радісного сповістити не можу. Чекаємо погоди». А потім розповів, що, незважаючи на волю, майже повністю закінчили збирання гороху. Довелось попрацювати і дідівськими косами, але то — на схилах та відразу після дощу. А на переважній більшості площ працювали комбайни. Це збирання виявило все вміння механізаторів керувати колгоспною технікою. Добре потрудились за штурвалами «СК-4» комбайнер Борис Павлович Іващук та його помічник Василь Титомир, Петро Герасимович Алфьоренко та Іван Максимович Безугля, а також машиніст горохової жатки Микола Єгорович Дрючков.

Ще рано говорити про остаточні результати, але колгоспники сподіваються, що 20 центнерів гороху з гектара — цілком реальний врожай.

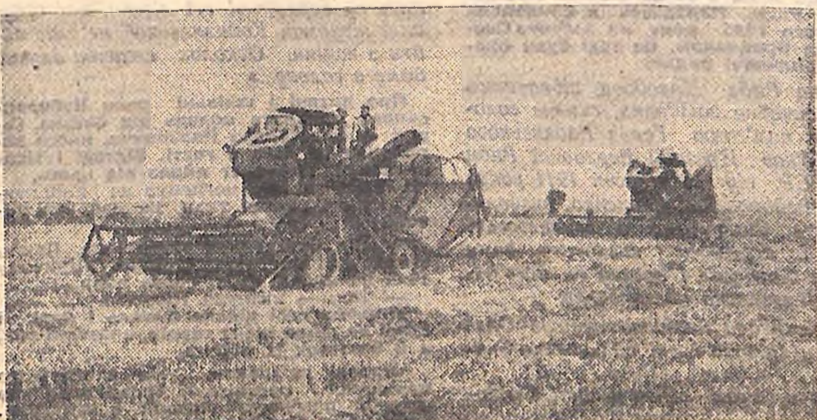
На збирання пшениці, як тільки дозволить погода, вийдуть 13 комбайнів. Ще ніколи в колгоспі не було такої кількості агрегатів. І тому цього року навантаження на комбайн порівняно невелике — 120 гектарів хліба на кожен.

Це дає підстави сподіватись на швидке і оперативне закінчення жнив. Але колгоспники розуміють, що не лише завантаженість агрегатів впливає на вдалу косовицю. Тому правління колгоспу зробило все, аби кожен механізатор, кожен колгоспник усвідомив свою роль на жнивях. Агроном колгоспу провів бесіди з екіпажами комбайнів, на загальних зборах вони закріплені за окремими ділянками. В цю пору до керма самохідного комбайна став старший електрик колгоспу Микола Даниленко. Члени всієї екіпажі взаємоземні. На кожному агрегаті в будь-яку хвилину помічник комбайнера може стати до керма.

На випадок термінового ремонту підготовлено «летучку» з усім потрібним обладнанням, в обох бригадах відремонтовано зварювальні апарати.

А вийдуть на поля комбайни — на повну силу запрацює колгоспна кухня.

РЕЙДОВА БРИГАДА:
В. КРЯЧКОВСЬКИЙ, механізатор колгоспу «Пам'ять Леніна», **В. ЗЕКУНОВ,** інструктор Вільшанського РК ЛКСМУ, **М. БІДЕНКО,** спецкор «Молодого комунара», Вільшанський район.

На фото: косовиця гороху в колгоспі імені Леніна Новоархангельського району. На полі агрегати комбайнерів **Н. МАЦЮКА** та **І. КИЧИШЕНКА**. Фото **Ю. ЛІВАШНИКОВА**.

ВІД УРЯДОВОЇ КОМІСІЇ ПО З'ЯСУВАННЮ ПРИЧИН ЗАГИБЕЛІ ЛЬОТЧИКІВ-КОСМОНАВТІВ СРСР Г. Т. ДОБРОВОЛЬСЬКОГО, В. М. ВОЛКОВА, В. І. ПАЦАЄВА

Після вивчення записів параметрів польоту космічного корабля «Союз-11» встановлено, що до ділянки спуску політ корабля проходив нормально. Космонавти Г. Т. Добровольський, В. М. Волков, В. І. Пацаєв ділили відповідно до програми польоту.

На ділянці спуску корабля за 30 хвилин до приземлення сталося швидке падіння тиску в слухному апараті, що викликало раптову смерть космонавтів. Це під-

тверджується медичними і патолого-анатомічними дослідженнями.

Падіння тиску було наслідком порушення герметичності корабля. Огляд слухного апарату, який здійснив м'яку посадку, показав, що в його конструкції руйнувань немає.

Технічний аналіз дав змогу встановити ряд можливих причин розгерметизації, дослідження яких триває.

ХЛІБ-СІЛЬ ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

З широю українською гостинністю, теплотою і сердечністю, з хлібом-сіллю зустрічали трудящі степової Кіровоградщини посланців братньої Болгарської комуністичної партії (фото ліворуч).

Фото В. Лебедика.

Дружбою ми здружені

Ранок четвертого дня друзі з Толбухінського округу зустріли у Знамянці. Перед тим вони побували в колгоспі «Україна», цікавилися питаннями структури господарства, розстановки комуністів на вирішальних ділянках роботи та іншими. Про все це докладно розповіли голова колгоспу М. М. Добровольський і секретар парткому Г. А. Онищенко.

Із Знамянки гості вирушили до Світловодська. На кордоні делегацію, яку супроводжує секретар обкому КП України Д. С. Сиволап, зустрічали керівники міста і району. Коли делегація прибула до міста енергетиків, їй піднесли хліб-сінь, юні ле-

нінці пов'язали червоні галстуки і вручили квіти.

Потім відбулася бесіда в міському КП України. Продовжуючи вивчення досвіду роботи партійних комітетів як органів партійного керівництва, гості цікавилися методикою проведення засідань бюро міського партії, тематикою розглянутих на них питань, питаннями по добору, розстановці і вихованню кадрів секретарів парторганізацій, побували в кабінетах організаційно-партійної роботи та політосвіти міському КПУ.

Члени болгарської делегації поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніну, обеліска Слави, спорудженого на честь 20-річчя перемоги над гітле-

риською Німеччиною, ознайомилися з містом, побували на гідроелектростанції імені 50-річчя Жовтня.

У міському Палаці культури імені Леніна відбувся великий вечір радянсько-болгарської дружби. На ньому виступили: перший секре-

тар Світловодського міського партії А. Ф. Єпіфанова, головний інженер Кременчуцької гідроелектростанції М. Д. Синегібський, секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» Валентина Онищук. Від імені болгарської делегації з теплим словом-відповіддю виступив Петко Петков.

Вечір закінчився великим святковим концертом.

Наступного дня члени делегації партійних працівників Толбухінського округу БКП відвідали колгосп імені Жданова, ознайомилися з роботою трудівників цього господарства, а надовечір повернулися до Кіровограда.

ДО НОВИХ ЗУСТРІЧЕЙ!

...Палац культури імені Жовтня. Суботнього вечора його заповнили представники громадськості обласного центру, які прийшли сюди на зустріч з делегацією партійних працівників Толбухінського округу НРБ. Промені прожекторів заливають світлом в глибині сцени портрети В. І. Леніна і Георгія Димитрова.

Палкими оплесками зустріли кіровоградці болгарських друзів — Петко Петкова, Івана Демірева, Недялку Кабакієву, Кирила Янушева. Другий секретар міському партії А. Д. Сухоцький вступним словом відкриває вечір радянсько-болгарської дружби. Звучать мелодії гімнів НРБ, СРСР і УРСР.

На трибуні — другий секретар Кіровоградського обкому КП України Д. П. Максименко. Він сердечно вітає почесних гостей, висловлює впевненість, що взаємний обмін досвідом організаційно-партійної роботи сприятиме дальшому розвитку творчих зв'язків Кіровоградської області і Толбухінського округу.

— Зараз народи наших країн невідомо працюють над виконанням рішень XXIV з'їзду КПРС і X з'їзду БКП, — сказав Д. П. Максименко. — Приємно повідо-

мити з цієї трибуни, що трудящі Кіровоградщини план першого півріччя го більшості показників виконали і перевищували. Ми бажаємо трудящим Толбухінського округу великих успіхів у будівництві соціалізму.

Д. П. Максименко під бурхливі оплески вручає гостям пам'ятний подарунок — апликацію з зображенням площі імені Кірова.

Керівник болгарської делегації Петко Петков виступав без перекладача. Але мова його була зрозуміла кожному, бо йшлося у виступі про міцну нестаріючу дружбу болгарського і радянського народів. В знак цієї дружби П. Петков вручив Д. П. Максименку портрет засновника Болгарської комуністичної партії Дмитра Благоева.

З словами гарячого привітання болгарському народу виступили наладчиця механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка» В. С. Рогозна, проректор Кіровоградського педінституту В. Л. Омеляненко, перший секретар міському ЛКСМУ Ю. С. Руднев. «До нових зустрічей!» — говорили вони посланцям Болгарії. Болгарських гостей і учасників вечора вітали піонери міста.

На закінчення вечора відбувся концерт.

Теплими були зустрічі болгарських друзів із робітниками і партійними працівниками Знамянки. Чимало сувенірів на спогад подарували своїм друзям трудівники міста залізничників, серед них — манет паровоза, який В. І. Ленін повернувся із Фінляндії до Росії.

На фото: перший секретар Знамянського міському КП України В. Г. КУЗНІЦОВ під час зустрічі болгарської делегації на межі району. Крайній праворуч — секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

Фото А. ДІБРОВНОГО, В. ДРЮКОВА.

— ТАКУ, татку! Тобі знову лист, — це з порога повідомив Микола і, вбігши до кімнати, витягнув синій конверт.

— Дякую, — відгукнувся тихо Григорій Васильович, а потім, поглинувши на звороту адресу, сказав: — Від Олександра Павловича.

Лезом розрізав конверт, витягнув і розгорнув аркуш паперу, швидко прабіг очима.

Почитав, обличчя світлілося якоюсь внутрішньою радістю. Та нараз зникли веселі блискітки в очах, і між брів пролягла глибока борозна...

Почу, Григорію Григорию, було стільки як сьогодні семінастину Микола, коли по землі поповз чад згаріли. Малий був та пам'ятає, як мати подавала йому поранення, і як благословляла на війну синів — Івана та Михайла. «Може батька зустріне?» — казала з надією. Та не зустріли батька сини. Не повернулися усі троє додому.

Коли червоні з вагінними бойми звільнили Верблюнку і прозвучали вперше ілюмінаторів на десять, хтось з односельчан приніс матері страшну звістку, що її Іванко загинув. Як була в лихих чобітках, на босу ногу так і кинулася в поле, до окопів. Пробували зупинити, мовляв, на міну наразилися. Але і слухати не хотіла. Кілька днів човпала по зраненій окопками землі. Кілька днів жила надією, що помилиться односельчанин. А потім впала і заридала...

Багато часу вже минуло. Та не може забути тих слів Григорія — наймолодший з синів Анастасі Панасівни. Ось і зараз, відклавши листа, постилує на матір, яка тихо про щось розмовляла з вичукою, і подумав, що саме ота клята ніна, оті пенучі слівця прорізали таку глибоку зморшку-борозну на її чолі.

Мати відчула той погляд, підвелася, поглянула йому в очі. І хоч не сказала ще ні слова, Григорій зрозумів, що що може бути мова. Мовляв, час гоїть рани серця, але не висиховує повністю. І добре, що ми пам'ятаємо, що не забу-

ЗНАЙ ІСТОРІЮ ПОДВИГУ

ЛИСТИ

РОЗПОВІДЬ ПРО ГОЛОВУ ПЕРВИННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТОВАРИСТВА ПО ОХОРОНІ ПАМ'ЯТОК ІСТОРІЇ І КУЛЬТУРИ Г. В. ГРИГОРА ТА ПРО ТЕ, ЯК ЦЯ ОРГАНІЗАЦІЯ УВІКОВИЛА ПОДВИГ ЗЕМЛЯКІВ

ваємо тих, хто поліг за наш сьогоднішній світлий день.
СЛОВА про це Григорій Васильович чув не раз і в листах не раз читав з того часу, як почав займатися історією рідного краю. Відшукуючи документи про події і визначних земляків побував в архівних установах Кіровограда, Одеси, Києва, Дніпропетровська, завів листування з працівниками архівів Москви та Ленінграда.

Сьогодні в первинній організації Товариства по охороні пам'яток історії та культури, яку очолює Г. В. Григор, близько трьохсот чоловік. Є бюро організації, до якого входять найініціативніші — Павло Кобець, Олександр Богун, Ольга

Бабен, Олександр Олійник та інші. А починаючи з сучасності. Більше десяти років сплило відтоді, як вчитель історії Григор переступив поріг своєї школи. І вже стерлися в пам'яті деякі деталі про те, як саме запалив у колеги, а потім і в учнів бажання краще вивчити і зберегти історію рідного села. Одні кажуть, що в Григора з'явилася багата помічниця після того, як він розшував матеріали про ратні подвиги колишнього директора їхньої школи Василя Федоровича Снопенка. Інші стверджують, що помічників прибавилось після зустрічі з батьком Героя Радянського Союзу Івана Олександровича Кобилянського.

Та сьогодні ці деталі не такі вже й важливі. Важливо інше. Тепер і школярі і дорослі мешканці Верблюнці з гордістю розповідають, як полковник Снопенко з своїми воїнами в 1944 році, здійснивши обхідний маневр, звільнив польське місто Сандомеж, що у Верблюнці і вулиця, і школа носять ім'я Снопенка. Що знають тепер в селі і про закінчення Ради Народової в Сандомежі 2-го лютого 1945 року, як загинув Снопенко під Вроцлавом. Це тоді були прочитані хвилюючі рядки:

«Міська Рада Народова, зібравшись на надзвичайне засідання, схлила голову перед пам'яттю Героя Радянського Союзу (Указ Президії Верховної Ради Союзу РСР від 23 вересня 1944 року) Василя Федоровича Снопенка, визволителя міста Сандомежа з фашистської неволі, і, бажаючи висловити йому сердечну вдячність і повагу до його пам'яті, одноголосно постановляє:

перейменувати нинішню вулицю Опатовську у вулицю імені полковника Снопенка;
поховати прах героя в місті Сандомежі;

на вічну пам'ять встановити на його могилі пам'ятник».

Знають тепер у Верблюнці до дрібниць, як героїчно бився з ворогом їх односельчанин Герой Радянського Союзу Іван Олександрович Кобилянський. Завдяки Г. Григору дізналися й про те, як він загинув напередодні Перемоги — 22 квітня 1945 року. Про це в листі повідомив товариш Кобилянського Герой Радянського Союзу Дудиченко:

«Наші «яструбки» прикривали тоді потужні бомбовози. Завдання одержали важливе і термінове. Старший штурман Кобилянський наполіг, щоб і йому дозволили взяти участь в польоті, хоч і знаходився у відпустці після госпітало. Завдання було виконано успішно, без втрат. На зворотному шляху потрапив під сильний зенітний обстріл. Приземлившись на аеродромі всі літаки, але старший штурман Кобилянський не зміг вийти з кабіни. Осколок снаряда влучив йому в голову...»

Про дитячі і шкільні рони Кобилянського дізналася молодь від батька Героя — Олександра Павловича, якого запросили до себе в гості. Відтоді і тісні контакти. Цей лист якраз від нього.

Григор ще раз поглянув на синій конверт і сказав тихо, на цей раз матері:

— Від Олександра Павловича. Пам'ятаєш, він приїждив?.. Живе у Кривому Розі на вулиці імені свого сина...
— Так, — хитнула головою.

У цьому селі дійсно знають і малі, і старі не лише імена героїв, визволителів, а й багатьох їх рідних. Червоні слідити, що входить до первинної організації Товариства по охороні пам'яток історії і культури, розшунали більше двохсот сімей воїнів,

РЕЙД

„НЕМА РОЗІБРАЛИ...“

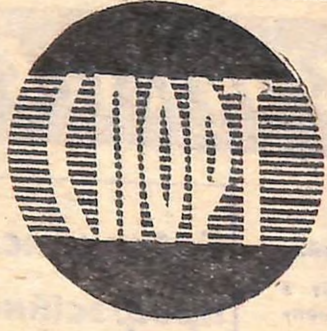
Шоранку біля книжкових кіосків міста Кіровограда затримуються люди різного віку. І кожен поспішає придбати свій номер газети. Особливо цікавляться обласними. А їх, на жаль, в роздріб потрапляє дуже мало.

Кіоск № 15, що на вулиці Шевченка, 8 липня одержав 6 екземплярів газети «Молодий комунар», які за кілька хвилин розібрали. Таку ж кількість одержав і кіоск № 11 на Новамиколаївці.

Кіоск № 24, що розташований на автовокзалі з 1 липня почав одержувати більше десяти екземплярів газети «Молодий комунар». «Але і цієї кількості дуже мало, щоб задовольнити бажань одержати газету», — говорить Є. М. Звіринська. Газети у нас не залежуються.

Невідомо лише одне: чому «Союздрук» побоюється дати в роздріб більшу кількість газет? За мичулий квартал 170 екземплярів газети одержали 17 кіосків. Звичайно, ця мізерна кількість не може задовольнити бажань придбати молодіжне видання. На третій квартал «Союздрук» запланував дати в роздріб 300 екземплярів молодіжної газети. Це значно більша кількість, але також не зможе задовольнити запити читачів.

Л. БЛАКИТНА — кіоскер, В. ЛЕБЕДЬ — працівник заводу «Червона зірка», В. ВЛАДИМИРОВА — спецкор «Молодого комунара».

„КИЇВСЬКА“ ПОЛОВИНА

Динаміці Києва краще інших виступили у першому колі чемпіонату країни з футболу. В п'ятнадцятому турі, шість ігор якого пройшли 9 липня, вони отримали перемогу на своєму полі над арміяцями Ростова-на-Дону — 4:0 і набрали 23 очка. На другому місці — 21 очко — ерезанський «Арарат», який виграв у той же день у гостях у московських динаміців — 1:0 (рік тому «Арарат» займав у проміжному фініші тільки 8 місце). Срібні призери минулорічної першості москвіти — на третьому місці — 19 очок.

(ТАРС).

РАПІРИСТИ ФРАНЦІЇ — ЧЕМПІОНИ СВІТУ

ВІДЕНЬ, 10 липня. (ТАРС). Чемпіонами світу в командному заліку стали рапіристи Франції, які виграли у фіналі в Польській збірній — 8:6. Наша команда завоювала бронзові медалі.

ЧЕМПІОНКА КЛИЧЕ ДО ПРАПОРА

Ще весною, коли на легкоатлетичному манежі кіровоградського спортивного клубу «Зірка», відшліфовували свою майстерність легкоатлети, тренер нашої збірної В. Іванець з особливим старанням працював в ті хвилини, як на бігозу доріжню виходила студентка Олександра Глобіна. Він був певен: під час фінальних поєдинків юних спортсменів республіки його вихованка неодмінно має потрапити у п'ятірку найсильніших...

І ось уне вона повернулася до Олександрії з найбільш відповідальних для неї змагань. В технічній дюні зняли кіровоградські юніори випередили чернівецьких, тернопільських і волинських легкоатлетів, зчепили турнірну таблицю команд третьої групи. На їх рахунок — 85,5 очка.

— А як же ти? — спішили дізнатись про результат забігів своєї ровесниці. — Увійшла хоч в десятку кращих? Люба з утіхою: — Мій тренер мав присмирити допустити помилку. І справді, юна спортсменка не лише виправдала сподівання В. К. Іванця, але й подарувала своїй команді незвичайний сюрприз. Дистанцію 800 метрів вона пододала за 2 хвилини 10,8 секунди. Це був новий рекорд області серед юніорів і найкращий результат фінальних забігів спартакіади. Отже, і золота медала.

Потім дистанція 1500 метрів. На цей раз Люба Ручка досяг

ла фінішу третьою. І їй вручили знову медала — бронзову. Не без гордості розповідала студентка однокурсникам про свого товариша по команді кі-

ровоградця Олександра Глобіна. Він був у числі призерів на бігових доріжках 200 і 400 метрів. Олександр теж привіз додому дві золоті медалі — бронзову і срібну. І став винаватцем поправок у таблиці обласних рекордів в цих видах програми легкоатлетів.

Люба згадує столичний стадіон, друзі запитують її про Валерія Борзова і Володимира Пантелея, цікавляться, як в цілому виступили наші спортсмени на спартакіаді.

Розповідає про відомих в країні спортсменів, вдоволено додає:

— Столичні чемпіони, звісно, випередили нас. Але ми багато навчилися з них. А в своїй групі кіровоградці таки не були останніми. Поступитись першостю тільки суперникам з Київської області — це теж досягнення.

Закінчивши розмову, вона кличе юнаків та дівчат у кімнату де був гучномовець.

— Цікаво, як в Москві ж виступають українські лучники. Віктор Сидорун і Ольга Лонська, я думаю, неодмінно мають стати чемпіонами всесоюзної спартакіади.

Всі кваліфікують до учбового корпусу. А Люба знову з пропозицією:

— Що — як у п'ятницю, в день урочистого відкриття спартакіади в Москві, нам теж влаштувати масові спортивні змагання?

М. ВІНЦЕВИЙ.

На знімку: Л. РУЧКА, Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

● ФУТБОЛ

3

мінімальною перевагою

МІНУЛОЇ суботи кіровоградська «Зірка» приймала на своєму полі футболістів вінницького «Локомотива». Наші гості на рік раніше «Зірки» почали виступати в другій групі класу «А» і зазвичай були в числі провідних команд. Позаторік їх спіткала невдача і вони змушені були перейти в клас «Б». Та, як бачимо, не надовго, лише на один рік, а потім знову здобули путівку в другу лігу.

Нині вінничани займають місце всередині турнірної таблиці, але у них не обходиться без зривів: іноді програють менш досвідченим футболістам, а іншого разу можуть завдати поразки деному з лідерів. Так, наприклад, було і в зустрічі з надіївським «Шахтарем», у якої вони виграли з рахунком 3:0.

У Кіровограді гості грали зляоджено, агресивно. Їх старанність можна зрозуміти. Адже нинішній тренер «Локомотива» А. Д. Леонан позаторік очолював «Зірку». Цей матч був своєрідним поєдинком і між наставниками обох команд. Кіровоградці діяли агресивніше, ніж у двох попередніх зустрічах, але вони ще були далекі від тієї майстерності, яку демонстрували в кращих матчах цього сезону.

Добившись успіху наприкінці першого тайму наші футболісти зуміли утримати цю мінімальну перевагу до кінця матчу. Гол з подачі Геннадія Гусєва забив Олексій Кацман.

«Зірка» лишилося провести дві останні зустрічі першого кола і обидві на виїзді. 15 липня вона грає в Сєверодонецьку з «Хіміком», а 18 липня — в Кадіївці з «Шахтарем».

Подіємо результати матчів останнього туру: «Будівельник» (Полтава) — «Дніпро» (Черкаси) — 3:1, «Спартак» (Суми) — СКА (Київ) — 2:0, «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Шахтар» (Горлівка) — 0:0, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Локомотив» (Донецьк) — 0:0, СКА (Одеса) — «Металург» (Жданов) — 3:1, «Локомотив» (Херсон) — «Автомобіліст» (Розч) — 4:0, «Авангард» (Севастополь) — «Торпедо» (Луцьк) — 0:0, «Говерла» (Ужгород) — «Буковина» (Чернівці) — 1:0, СКА (Львів) — «Динамо» (Хмельницький) — 0:1, «Спартак» (Хмельницький) — «Авангард» (Тернопіль) — 1:2.

ЛІТО ЩЕ В ЗЕНІТІ

● Грубоці — «досягнення» в Лозуватському міжколгоспному піонерському таборі.

● Дмитровські школярі сплять на підлозі

● Табори праці і відпочинку. Тільки для праці!

Цій нараді передувала детальна перевірка літнього оздоровлення дітей та стану підготовки шкіл до нового навчального року. Тут не подбали навіть про інвентар. План виховної роботи абсолютно не відповідає педагогічним вимогам. Діти неохоче залишаються на другу зміну. А той, що гірше тікають додому.

Ще гірше становище в піонерському таборі, що розташований у Дмитрівській середній школі (Знам'янський район). Якщо у вище згаданих таборах є хоч примітивний спальний інвентар, то тут немає ніякого. Діти сплять на підлозі. Де вже там питати про інші зручності.

Тривалі викликає робота Лозуватського міжколгоспного табору (Компаніївський район). Начальником тут директор Лозуватської середньої школи т. Сухина. Він «змігся» чи не найбільшого. Цей табір хоч і укомплектований надрами, але ніяк виховна робота там не проводиться. Грубоці і безтактність стали «правилом» в роботі вихователів і начальників. Ще й до того ж антисанітарні умови, в яких знаходяться діти.

А ось табір праці і відпочинку Кіровоградської се-

редньої школи № 27. Багато корисних справ зробили школярі у Покровському колгоспі «Победа». За це вони одержали подяку від правління колгоспу, голлови сільради. Але вся біда в тому, що діти не мали відпочинку. Для них просто була організована виробнича практика, з якою вони чудово справилися.

Це ж саме можна сказати і про табори праці і відпочинку, які функціонують у Вільшанському, Олександрійському районах.

Відповідальних за цю справу було попереджено. Літо в зеніті. Попереду ще дві оздоровчі зміни. Є достатньо часу для поліпшення роботи. Щоб літній період став не тільки відпусткою і відпочинком для вчителів (як це зроблено, на жаль, в багатьох школах Компаніївського, Бобринецького, Ульяновського та інших районів), а змістовною, серйозною виховною і оздоровчою роботою з дітьми.

На нараді було також заслухано питання про кід підготовки шкіл, дошкільних і позашкільних закладів до нового 1971—72 навчального року. З доповіддю виступив заступник завідуючого обласно С. М. Якубовський.

Г. ПРОКОПЕНКО.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Ім сьогодні по вісімнадцять. Таїсія Щербина, Валентина Тарадай, Олександра Коваленко та Наташа Нікуліна через рік матимуть професію токаря і придуть в цехи Кіровоградського заводу «Червона зірка». А поки що вони учениці міського профтехучилища № 4. Складено останні екзамені, і одразу практичні заняття в цехах учбового закладу. Майбутні кваліфіковані робітники вчаться майстерності у кращих спеціалістів заводу, свій досвід їм передають педагоги училища. Фото О. КОБЦЯ.

які загинули, звільняючи село від фашистських загрозників. Чимало з них не раз уже приїздили до Верблюжки, щоб відшліфувати пам'ять рідних і близьких. Із сім'ями Героїв Радянського Союзу Г. М. Стрелетова і О. П. Беляєва, які загинули звільняючи Верблюжку, ведеться постійна листування. Кращі вулиці села носять імена Героїв.

Слідом за розшукали однополчан 42-го полку 13-ї гвардійської дивізії. В різних краях колишній воїни: Ф. Загородній — в Донецьку, С. Лисин — в Арзамасі, Б. Нагімов — в Тульській області, В. Куріпко — у Кіровограді... 29 чоловік розшукали.

Моли з'їхалися однополчани на День Перемоги до Верблюжки, то розкрили ще одну сторінку героїчної боротьби. Трапилося так, що, ведучи бой за село, полк потрапив в оточення. Здавалося, що становище безвихідне. Допомогли місцеві жителі Параска Антонівна Лаптева та Іван Васильович Гострик. Вони потаємними стежками вивели полк майже без втрат...

ТРИГОРІЙ Васильович витягнув тень, поклав листа до десятків подібних — в Рязані і Татарії, Одесі і Пермі. А потім до сина:

— Що ж, Микола, нам пора на засідання.

І вони пішли, батько і син, комуніст і Піввер. Пішли на засідання бюро первинної організації Товариства, щоб обговорити листи, що надійшли, свої завдання.

Такі засідання проводяться регулярно, як і заняття із слідопитами. В цьому і сила організації. Разом намічають, разом вирішують. Вивчили період Вітчизняної війни, почали пошуки перших комуністів, комсомольців села, фондаторів колгоспу. І знайшли цих людей цікавих біографій, з ще й рідкісні документи, зокрема знімки першої валки колгоспу, першого засідання правління втілі. Потім була зустріч кількох колишніх комуністів та комсомольців, похід по місцях революційного підпілля

1905 — 1917 років, який очолює старий більшовик Артем Давидович Терещенко. Звичайно, робота первинної організації Товариства по збереженню пам'яток історії і культури не обмежується лише пошуками. І якщо так докладно ми зупинилися саме на пошуках, то це тому, що з пошуку все починається, а почуття є їх рушійною силою. Пошуки передавали рішення про присвоєння вулицям імен Героїв, і лекції про революційні події, про колгоспний рух, про культурну революцію у Верблюжці, з якими виступають перед колгоспниками в клубі, на токках у тракторних бригадах Г. В. Григор'я, директора школи М. І. Брехун та інші члени організації.

Останнє засідання, присвячене уточненню матеріалів пошуку на перебудову в селі Г. І. Петровського, Антонова-Овсієнка, Подвойського. Назбаром меморіальні дошки розкинуто по це всім. Планується встановити меморіальні дошки також на приміщенні, де відбулося засідання першого партосередку на майдані, де було проголошено Радянську владу.

На засіданні намітили нові маршрути пошуку матеріалів для написання історії піонерської та комсомольської організації села. (Дивинися через рік-два ця історія теж оживе в назвах вулиць. А все зроблене сьогодні фіксується на ілюстративні матеріали місцевої любительської кіностудії «Пролісок» колгоспу імені Калініна).

Усі розішлись по домівках. І Григор'я в снім туж. Ось і його будинок затишений гіллям дерев. На ганку — дружина Марія Максимівна (так і чекає, що скаже: «Вже й у бібліотечній робочий день закінчиться, а ви все засідаєте») і мати, і рожевоцвєта Танюша, Плескіт сміху, дзвінкі голоси...

В. ЦВЯХ,

спецкор «Молодого комунара», с. Верблюжка Новгородківського району.

ЗЕУДИ ПИТИ ВЧИТИСЯ

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 2

вводить прийом учнів на 1971—1972 навчальний рік

Для підготовки:

мулярів, штукатурів, малярів, теслярів, плитковиків-лицювальників, мозаїстів — строк навчання 1 рік;
 малярів-штукатурів — строк навчання 2 роки.
 Приймаються (без екзаменів) юнаки та дівчата віком від 15 до 19 років з освітою за 8, 9, 10 класів.
 Приймаються також демобілізовані з лав Радянської Армії. Зараховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундированням, спецодягом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж.

Училище має добру матеріальну базу для підготовки кваліфікованих спеціалістів, обладнані кабінети, лабораторії, майстерні. Працюють гуртки самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних навчальних закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені в вищі й середні навчальні заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

При укладанні в вечірній школі, де учні вможуть одержати середню освіту.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідки з місця проживання, про склад сім'ї, шість фотокарток розміром 3X4 см та довідку по формі № 286.

Документи приймаються до 15 серпня 1971 року.

Початок навчання 1 вересня 1971 року.

Адреса училища: вул. Леніна, 19, відділ з вул. Декабристів, № 3, телефон 2-47-51.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське сільське

№ 1

проводить набір учнів на 1971—1972 навчальний рік з таких спеціальностей:

штукатури з річним строком навчання віком 16 років на I. IX. 71 р.;
 машиністи бульдозерів, скреперів, грейдерів з річним строком навчання. Віком на I. IX. 71 р. не менше 17 років;
 машиністи екскаваторів з річним строком навчання. Віком на I. IX. 71 р. не менше 17 років;
 трактористи-машиністи широкого профілю з річним строком навчання. Віком на I. IX. 71 р. не менше 17 років;
 шофери з кваліфікацією слюсаря з річним строком навчання. Віком на I. IX. 71 р. не менше 17 років. (Приймаються юнаки та дівчата);
 електрогазоварники з 2-річним строком навчання. Вік на I. IX. 71 р. не менше 16 років (приймаються тільки юнаки);
 машиністи автомобільних кранів з річним строком навчання;
 штукатурів-малярів з 2-річним строком навчання. Вік на I. IX. 71 р. не менше 15 років (приймаються юнаки та дівчата);
 муляри з річним строком навчання. Вік на I. IX. 71 р. не менше 16 років (приймаються юнаки та дівчата);
 слюсарі по ремонту автомобілів з річним строком навчання. Вік на I. IX. 71 р. не менше 16 років;

механізатори меліоративних робіт з 2-річним строком навчання. Вік не менше 15 років на I. IX. 71 р.;
 маляри з річним строком навчання. Вік 16 років на I. IX. 71 р.

Прийом на навчання проводиться згідно особистих заяв (без направлень).

Зараховані забезпечуються: стипендією, триразовим безплатним харчуванням, спецодягом, а ті, що особливо потребують і гуртожитком.

Вступники пред'являють на ім'я директора училища такі документи: заяву, паспорт або довідку замість паспорта (з селищної чи сільської Ради), свідоцтво про освіту (не нижче 8 класів), довідку з місця проживання, характеристику з виробництва чи школи, автобіографію, три фотокартки розміром 3X4 см.

Документи приймаються до 31 серпня 1971 року.

Ті, що закінчили училище, направляються на роботу в трест «Дніпробуд».

Адреса училища м. Олександрія, Кіровоградської області. Олександрійське сільське профтехучилище № 1, проспект Леніна, 57.

ДИРЕКЦІЯ.

Кременчуцьке міське професійно-технічне училище № 2

оголошує набір учнів на 1971—1972 навчальний рік

для підготовки кваліфікованих робітників з спеціальностей: муляр, лицювальник-плитковик, маляр-штукатур, столяр-тесляр, маляр.

До училища приймаються без екзаменів юнаки віком 15—17 років та дівчата до 20 років, які закінчили 8—10 класів, а також демобілізовані з лав Радянської Армії.

В училищі молодь має можливість одержати одночасно спеціальність і середню освіту.

Учні, які протягом 3-х років навчання на базі восьмирічки набувають спеціальність штукатура, маляра та столяра-тесляра, після закінчення за цим фахом училища одержать атестат про присвоєння спеціальності і атестат про середню освіту.

Училище проводить також набір учнів на спеціальності з строком навчання: муляр, лицювальник-плитковик, маляр — 1 рік, столяр-тесляр та штукатур-маляр — 2 роки на базі 8, 9, 10 класів. При училищі є також 9—10 класи ве-

чірної загальноосвітньої середньої школи.

Всі учні, незалежно від строку навчання, перебувають на державному забезпеченні (триразове харчування, обмундировання та гуртожиток).

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Під час виробничого навчання учні одержують грошову винагороду в розмірі 33 проценти від суми вартості виконаної роботи.

Училище знаходиться в центрі міста, розміщене в добре обладнаному триповерховому приміщенні з спортивним та актовим залами.

Для вступу потрібно подати заяву, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику з школи, п'ять фотокарток розміром 3X4 сантиметри.

Початок навчання 1 вересня.

Адреса училища: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Першотравнева, 12. ДИРЕКЦІЯ.

Гайворонське сільське професійно-технічне училище № 5

оголошує прийом учнів

Училище готує:

Трактористів-машиністів широкого профілю. Строк навчання — 2 роки.

Трактористів-машиністів 3-го класу. Строк навчання — 1 рік.

Слюсарів по ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин. Строк навчання — 1,5 роки.

Трактористів-машиністів 3-го класу. Строк навчання — 6 місяців.

Приймаються юнаки і дівчата віком:

з дворічним і півторарічним строком навчання — 15,5 років і старше, з одnorічним строком навчання — 16,5 років і старше, з шестимісячним строком навчання — 17 років і старше.

До заяви додаються такі документи: свідоцтво про народження, автобіографія, характеристика з школи, а для працюючих — з місця роботи, свідоцтво чи довідка про освіту, направлення колгоспу, радгоспу, «Сільгосптехніки», довідка з місця проживання, 6 фотокарток розміром 3X4 см, паспорт (для вступників старших 16 років) подається особисто.

Заяви і документи можна подавати щоденно особисто, або пересилати поштою.

Початок навчання з 1 вересня 1971 року.

Зараховані до училища забезпечуються безкоштовно підручниками, триразовим харчуванням, одягом, взуттям, гуртожитком (а ті, що проживають на квартирах — постільними речами) та стипендією в розмірі 10 карбованців на місяць для одиноких і 20 карбованців на місяць — сімейним.

Крім того, із числа демобілізованих комплектується учбові групи з скороченим строком навчання — 8 місяць, яким виплачується стипендія в розмірі 75 карбованців на місяць.

Учні мають можливість при училищі підвищувати свій загальноосвітній рівень у вечірній школі (зв 6—11 класи), користуватись художньою літературою з бібліотеки училища, брати участь в гуртках художньої самодіяльності, духовому оркестрі, технічних та спортивних гуртках.

Звертатися на адресу: м. Гайворон, Кіровоградської області, вул. Чапаєва, 14.

ДИРЕКЦІЯ УЧИЛИЩА.

Лисичанське міське професійно-технічне училище № 51

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1971—1972 навчальний рік

з таких спеціальностей (строк навчання 2 роки):

столяри-теслярі;
 монтажники конструкцій-муляри;
 електромонтери (приймаються юнаки і дівчата);
 слюсарі-монтажники по обладнанню нафтової і хімічної промисловості;

слюсарі-трубопровідники;
 малярі-штукатури (приймаються дівчата);
 муляри (строк навчання 1 рік, приймаються юнаки і дівчата).

електрогазоварники (строк навчання 1,5 року);
 лицювальники-плитковики-мозаїсти (строк навчання 1 рік).

Приймаються особи віком не молодші 15 років, з освітою не нижче 8 класів. Зараховані до училища забезпечуються безплатним обмундированням і харчуванням, інгородні забезпечуються гуртожитком.

У групу електрогазоварників приймаються юнаки і дівчата, що мають середню освіту. Їм виплачується стипендія в розмірі 36 карбованців, а відмінникам — 45 карбованців на місяць.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту чи атестат, довідку про стан здоров'я (ф. № 286) з даними про профприцелення (віспа, стовбляк, туберкульоз), довідка з місця проживання та склад сім'ї, характеристику із школи, шість фотокарток (розміром 3X4 см), паспорт пред'являється особисто.

Прийом заяв з 15 травня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Ворошиловградська область, м. Лисичанськ, 6, вул. Свердлова, 3, ЛПТУ № 51, залізнична станція Перевадна, Донецької залізниці.

ДИРЕКЦІЯ.

ВІВТОРОК, 13 ЛИПНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 10.40 — Кольорове телебачення для дітей «В селі Загаднію». (М). 11.10 — Ляльковий фільм «Солодка назва». (М). 11.30 — Телевіст. (М). 11.40 — Музичний фільм «Гульдер». (М). 12.00 — П'ята Спартанада народів СРСР. (М). 13.30 — Новини. (М). 17.10 — Для школярів. «Шляхи героїв». (Львів). 17.40 — Телевіст. (М). 18.00 — «3 досвіду партійних організацій». (М). 18.15 — Хроніка тижня. (Кіровоград). 18.30 — На допомогу вичаючим матеріали XXIV з'їзду КПРС. «Міжнародний комуністичний рух та боротьба проти «правого» і «лівого» ревізіонізму. (М). 19.00 — Меморасовне світло поезії. (М). 20.30 — Кольорове телебачення. Співає народна артистка РРФСР Г. Олійниченко. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Телевізійний художній фільм «Сага про Форсайтів». 5 серія. «Власник». (М).

22.20 — П'ята Спартанада народів СРСР. (М). 23.20 — Телевіст. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Чудеса чи законісність?». (М). 10.40 — Науково-популярний фільм. (М). 11.30 — Музичний кіоск. (М). 17.00 — Новини. (М). 17.10 — Телевізійний документальний фільм «Сини». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Для школярів. «Кораблі йдуть в легенду». (М). 18.30 — Музичний телефільм. «Грає Віталій Берзон». (М). 19.00 — Художній фільм. «Не самий вдалий день». (М). 20.30 — «На добраніч, діти». (М).

СЕРЕДА, 14 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.45 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм НДР «Пані Метелиця». (М). 11.45 — Мультифільм «Веселе карусель». (М). 12.00 — П'ята Спартанада народів СРСР (Баскетбол. Фінал. Жінки). (М). 13.30 — Телевіст. (М). 13.40 — «Дід і журавель». Вистава Харківського театру ляльок. (Харків). 17.20 — «І. Ольбрахт на Закарпатті». (Ужгород). 17.40 — Телевіст. (М). 18.00 — Програма передач. (Кіровоград). 18.05 — Кольорове телебачення. Мультифільм для дітей. «Як жак шубку шукає». (М). 18.15 — «За рідними пар-

тиями нареслень». (Кіровоград). 18.25 — Телефільм. «Кіровоград». 18.35 — «Поради лінаря». (Кіровоград). 18.45 — Інтербачення. Для школярів «Київські каштани». (К). 19.15 — Трибуна письменників. (М). 19.35 — П'ята Спартанада народів СРСР. (Баскетбол). (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.40 — Телевізійний художній фільм «Сага про Форсайтів». 6 серія «Рішення». 7 серія «У темряві». (М). 23.20 — Телевіст. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — «Дружба». (Калінінград). 10.45 — «Симфонія». Творча лабораторія заслуженого діача мистецтв С. Турчак. (М). 17.00 — Новини. (М). 17.05 — «Жнива». (Волгоград). 17.15 — Музична програма. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Тваринництво — промислову основу». (М). 19.00 — Е. Лазарєв «Антоній і Клеопатра». Вистава Львівського театру опери та балету ім. Франка. (Львів). В перерві — «На добраніч, діти». (М).

ЧЕТВЕР 15 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів «Свято на волі». (Дніпропетровськ). 10.45 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Про що мовчала тайга». (М). 12.05

— Телевіст. (М). 12.15 — Фільм-спектакль «Вулиця Ангела». 1 серія. (Кіровоград). 17.00 — Новини. (М). 17.10 — Кольорове телебачення. «Чи знаєте ви гриби?». Кіноарис. (М). 17.40 — Телевіст. (М). 18.00 — Для дітей. «Олівець-малюєць». (М). 18.20 — «На ланях республіки». (Миколаїв). 18.30 — Телевізійна нах «Подвиг». Героїчна оборона міст-героїв Ленінграда. Києва, Одеси. (М). 19.00 — Художній фільм «Прощай, Аниа». 2 серія. (М). 20.40 — Література і сучасність. (Львів). 21.10 — Програма «Час». (М). 21.40 — «Запрошення до фільму». (Кіровоград). 22.25 — Телефільм. (Кіровоград). 22.40 — Кольорове телебачення. «Народний артист РРФСР Ю. Жданов». Концерт. (М). 23.20 — V Спартанада народів СРСР. (М). 23.55 — Телевіст. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 — «Наміль в оправі». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — «Тобі, юність». (М). 18.05 — «Непідкорений вірш». Телефільм. (М). 19.00 — О. Йоселіані «Поми гарба не перевернулася». Спектакль Піанічно-Осетинського республіканського російського драмтеатру. (М). В перерві «На добраніч, діти» та телефільм.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Лупатарського, 36.
 Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
 відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-33, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, м. Кіровоград

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка 2.